

Frister for Amtsraadets Paakjendelse af Indsigelser mod Skatteligningen, saa maa man hellere forlange disse Frister end fastsætte ubestemte Paakjendelsestider. Naar man giver Amtsraadet frit Valg med Hensyn til, naar det vil holde sine Møder, saa maa man ogsaa nødvendigvis binde nogle af Amtsraadenes Forretninger til at skulle være fuldendte indenfor en vis Tidsgrænse. Jeg haaber, at det skal lykkes mig at blive enig med den ærede Landssthingsmand om dette Spørgsmaal inden 3die Behandling.

Tobiesen: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til, at den ærede Indenrigsminister med særlig Vægt fremhævede den Omstændighed, at Skattefriheden er bortfalden for de Militaire i Kjøbenhavn, som et Argument for, at den ogsaa kunde bortfalde i de andre Communer. Dette troer jeg ikke kan gælde. Den Skattefrihed, der i de andre Communer er indrømmet ved Armeepleanen af 1842, har nemlig kun Hensyn til de reent personlige Skatter, — og som en saadan er Indkomstskatten her i Kjøbenhavn ikke bleven betragtet, idet den i selve Loven optræder som en Supplementsskat baade med Hensyn til de Udgifter, der andre Steder udredes af Formue og Veilighed, og de Udgifter, som bæres af Grund og Bygninger. Dette er vist den nærmeste Anledning til, at den Forsjæl er opstaaet med Hensyn til Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæder, og jeg skal kun endnu engang fremhæve, at den bestaaende Gagelov hos de Militaire, nemlig Planen af 1842, udtrykkeligt fremhæver, at i deres Gage maae disse personlige Skatter ansees som afdragne; naar man nu paalægger dem Skat, saa vil man altsaa stille dem saaledes, at den Skat, som engang er afdragen i deres Gage, den drager man nu nok engang fra Gagen.

Somme: Det forekommer mig dog, at den ærede Indenrigsminister udtrykte sig temmelig stærkt, naar han sagde, at der ved Endringsforslaget under Nr. 19 ligesom forudsattes en Demoralisation hos Sogneforstanderskabets Medlemmer. Man anseer i de fleste Tilfælde, hvor der er Tale om Regnskabs-

afleggelse, en kraftig og selvstændig Revision for at være nødvendig, men jeg har aldrig før hørt, at det var, fordi man hos dem, der skulle gjøre Udgifter og have at aflægge Regnskab derfor, forudsatte Mangel paa Moral. Jeg har stor Agtelse for og stor Tillid til de eventuelle Sogneraad, til Oplysningen og Dannelsen paa Landet, men jeg kan dog ikke antage, at der er Anledning til at troe, at Sogneraadets Medlemmer skulle være mere befindige, oplyste og dannede end Amtsraadets eller Byraadets Medlemmer, og derfor forekommer det mig heller ikke, at der er Anledning til i Henseende til Revisionen at stille Sogneraadet friere end Byraadet eller Amtsraadet. Det, Forslaget tilfigter, er, at gjøre Stillingen lige.

Indenrigsministeren: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at Amtsraadet selv vælger sin Revision, og det er netop det Samme, jeg ønsker, at Sogneraadet skal gjøre. Ogsaa jeg ønsker en kraftig og dygtig Revision af Sognecommunens Regnskaber, men jeg troer ikke, at en saadan vil fremkomme ved, at samtlige Sognebeboere for 6 Aar ad Gangen vælge 2 Mænd til Revisorer. Dersom det ærede Medlems Tanke skulde udføres til sin fulde Consequents, saa forekommer det mig, at der endvidere maatte have staaet i Endringsforslaget, at intet af Sogneforstanderskabets egne Medlemmer kan vælges til Revisor. Nu udelukker Endringsforslaget ingenlunde, at Sognebeboerne, samtidigt med, at de vælge Sogneforstandere, vælge to af de samme Mænd til Revisorer.

Hasle: Der er et Endringsforslag, som den høitagtede Indenrigsminister har stillet, der er gaaet saa godt som aldeles uomtalt hen ved denne Forhandling og endog kun er meget løseligt, blot med et Par Ord omtalt af den høitagtede Minister selv; det er hans Endringsforslag til § 16. Jeg anseer denne Paragraph for en af de væsentligste i Loven; det er en af de saa Paragrapher, som egentlig give Sogneraadet en større Bemyndigelse, end det tidligere har havt, og navnlig udvider Raadets Bemyndighed til et Omraade, hvor det hidtil har været aldeles uden Indflydelse, jeg mener Skolevæsenet. Hidtil have Sogneforstandere